

**5684 SAYILI SİGORTACILIK KANUNA İSTİNADEN ÇIKARILAN; SERMAYE
YETERLİLİĞİ, TEKNİK KARŞILIKLAR VE FİNANSAL RAPORLAMAYA
İLİŞKİN YÖNETMELİKLER İLE İLGİLİ SORULARA İLİŞKİN SEKTÖR
DUYURUSU
(2008/24)**

**1. Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Teknik Karşılıklarına ve
Bu Karşılıkların Yatırılacağı Varlıklara İlişkin Yönetmelik (Teknik
Karşılıklar Yönetmeliği) Hakkındaki Sorular**

**1.1. Yönetmeliğin “Kazanılmamış Primler Karşılığı” başlıklı 5 inci maddesinin
beşinci fıkrasında yer alan “üretim gider payı”nın açıklanmasına ihtiyaç
duyulmaktadır.**

Bilindiği üzere; Yönetmeliğin 5 inci maddesinin beşinci fıkrası “Aracılara ödenen komisyonlar, reasüröre devredilen primler nedeniyle alınan komisyonlar, üretim gider payları ile bölüşmesiz reasürans anlaşmaları için ödenen tutarların gelecek dönem veya dönemlere isabet eden kısmı ertelenmiş gelirler ve ertelenmiş giderler hesapları ile diğer ilgili hesaplar altında muhasebeleştirilir.” hükmünü amirdir. Söz konusu fıkra bahsedilen “üretim gider payı”ndan; tarifelerin hazırlanması, sigorta poliçelerinin düzenlenmesi, tarife primlerinin tahsil edilmesi, personel ve ilgili diğer giderler için hesaplanan miktar anlaşılmalıdır. Bununla birlikte; yalnızca kazanılmamış primler karşılığı ayrılan yıllık yenilenen sigorta teminatı içeren bir yıldan uzun süreli sigorta sözleşmeleri için “üretim gider payı” ertelenmesi yapılacaktır.

**1.2. Yönetmeliğin 5 inci maddesinin beşinci fıkrası ile ilgili olarak; reasürans
anlaşmalarında yer alan “kar komisyonu”nun ertelenmiş gelir ve gider
hesaplamaları karşısındaki durumunun açıklanmasına ihtiyaç duyulmaktadır.**

Reasürans anlaşmalarında yer alan “kar komisyonu”, Yönetmeliğin 5 inci maddesinin beşinci fıkrası gereği aracılara ödenen komisyonlar, reasüröre devredilen primler nedeniyle alınan komisyonlar, üretim gider payları ile bölüşmesiz reasürans anlaşmaları gibi ertelenebilir.

**1.3. 2007 ve öncesinde tanzim edilmiş olmakla beraber 2008 ve sonraki yıllarda yeni
prim tahakkuku yapılacak uzun süreli poliçeler için KPK hesaplamasının eski
yönteme göre mi yoksa yeni Yönetmelik hükmüne göre mi yapılması gerektiği
konusunda tereddüt hasıl olmuştur.**

2007 ve öncesinde tanzim edilmiş olmakla beraber 2008 ve sonraki yıllarda yeni prim tahakkuku yapılacak uzun süreli poliçelerin bu primleri için yapılacak KPK hesaplamasında yeni Yönetmelik hükmü dikkate alınacaktır. Böylece, 2008 yılı sonuna gelindiğinde tüm poliçeler için yeni sistemin uygulanıyor olması gerekmektedir.

**1.4. 5 inci maddenin beşinci fıkrası bazı giderlerin ertelenmesine imkan
sağlamaktadır. KPK düzenlemesini içeren bu maddeden sadece KPK’ya tabi
poliçelere ait giderlerin ertelenebileceği ancak sadece matematik karşılık ayrılan
poliçeler için ise bu tip bir ertelemeye imkan bulunmadığı izlenimi
edinilmektedir.**

Bilindiği üzere, uygulamada yıllık yenilenen sigorta teminatı içeren bir yıldan uzun süreli sigorta sözleşmelerinde KPK uygulaması söz konusu olduğundan 5 inci maddenin beşinci fıkrası içerisinde düzenlenen gider erteleme yapılabilmektedir. Bir yıldan uzun süreli sağlık, hayat, ferdi kaza poliçelerinde ise bu aşamada gider ertelemesine imkan bulunmamaktadır. Bununla birlikte, bu konu ile ilgili olarak çalışmalar Müsteşarlıkça başlatılmış olup durum daha sonra tekrar değerlendirilecektir.

1.5. Yönetmeliğin 6 ncı maddesinde düzenlenmiş olan devam eden riskler karşılığının hesaplanmasında sadece KPK uygulamasına konu poliçelerin dahil olacağı düşünülmektedir. Aksi halde, birikimli hayat sigortaları ile ilgili vade gelimi ödemeleri oranın pay bölümünü artıracığından yanlış bir hesaplama neden olacaktır. Konuya açıklık getirilmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir.

Yönetmeliğin 6 ncı maddesinde düzenlenmiş olan devam eden riskler karşılığının hesaplanmasında sadece KPK uygulamasına konu poliçeler dahil olacaktır.

1.6. Madde 6(2) çerçevesinde yapılacak yeterlilik testinde kullanılacak hasar prim oranının ara dönemlerde son 12 aylık dönem için nasıl hesaplanacağı hususunda tereddüt hasıl olduğu görülmektedir. Sayısal örnekleme ile konunun açıklanması faydalı olacaktır.

Bilindiği üzere; Yönetmeliğin 6 ncı maddesi devam eden riskler karşılığını düzenlemektedir. Yönetmeliğin 2 nci fıkrasında ise devam eden riskler karşılığı yeterlilik testinden bahsedilmektedir. Yeterlilik testi ile ilgili sayısal örnek aşağıda yer almaktadır:

30/06/2008 tarihi itibarıyla hazırlanacak tablolarda;

*Muallak Tazminatlar Karşılığı (net) (30/06/2008 itibarıyla).....	600 YTL
*Ödenen Tazminatlar (net) (01/07/2007-30/06/2008 dönemi).....	800 YTL
*Devreden Muallak Tazminatlar Karşılığı (net)	
(01/07/2007 Devreden Muallak Tazminatlar Karşılığı rakamı alınır)	200 YTL
*Yazılan Primler (net) (01/07/2007-30/06/2008 dönemi).....	900 YTL
*Devreden KPK (net) (01/07/2007 Devreden KPK rakamı alınır).....	600 YTL
*KPK (net) (30/06/2008 itibarıyla).....	500 YTL

$$\text{Beklenen Net Hasar Prim Oranı} = (600+800-200) / (900+600-500) \\ = \%120$$

Beklenen H/P oranının %95'in üzerinde olması durumunda :

Fark * Dönem KPK = Devam Eden Riskler Karşılığı

$$\text{Fark} = \%120 - \%95 = \%25$$

$$30/06/2008 \text{ itibarıyla ayrılması gereken devam eden riskler karşılığı} : \%25 * 500 = 125 \text{ YTL}$$

1.7. Yönetmeliğin 7 nci maddesi ile ilgili olarak aşağıda değinilen hesaplamaların sayısal örneklerle açıklanmasının sektörde uygulama birliği sağlanması açısından çok önemli olduğu düşünülmektedir.

1.7.1. Yönetmeliğin 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında, muallak tazminat karşılığına ilişkin hesaplamalarda rücu, sovtaj ve benzeri gelir kalemlerinin tenzil edilmesi esası:

Mart 2008 tarihi itibarıyla yapılacak hesaplama için;

T1 : Mart 03 itibariyle muallak olan tazminat tutarlarından, Nisan 03-Mart 08 tarihleri arasında tahsil edilmiş olan rücu sovtaj ve benzeri gelir kalemleri.

T2 : Mart 04 itibariyle muallak olan tazminat tutarlarından, Nisan 04-Mart 08 tarihleri arasında tahsil edilmiş olan rücu sovtaj ve benzeri gelir kalemleri.

T3 : Mart 05 itibariyle muallak olan tazminat tutarlarından, Nisan 05-Mart 08 tarihleri arasında tahsil edilmiş olan rücu sovtaj ve benzeri gelir kalemleri.

T4 : Mart 06 itibariyle muallak olan tazminat tutarlarından, Nisan 06-Mart 08 tarihleri arasında tahsil edilmiş olan rücu sovtaj ve benzeri gelir kalemleri.

T5 : Mart 07 itibariyle muallak olan tazminat tutarlarından, Nisan 07-Mart 08 tarihleri arasında tahsil edilmiş olan rücu sovtaj ve benzeri gelir kalemleri.

M1: Mart 03 itibariyle muallak tazminat tutarı

M2: Mart 04 itibariyle muallak tazminat tutarı

M3: Mart 05 itibariyle muallak tazminat tutarı

M4: Mart 06 itibariyle muallak tazminat tutarı

M5: Mart 07 itibariyle muallak tazminat tutarı

Ağırlıklı ortalama : $(T1 + T2 + T3 + T4 + T5) / (M1 + M2 + M3 + M4 + M5) = \%xx$

Mart 2008 tarihi itibarıyla tenzil edilecek rücu, sovtaj ve benzeri gelir rakamı =

(Mart 2008 Tahakkuk Etmiş Muallak Tazminat Karşılığı * %xx)

1.7.2. Üçüncü fıkrada belirtilen gerçekleşmiş ancak rapor edilmemiş tazminat bedellerinin hesaplanması esası. Maddede geçen prim, hayat sigortaları için birikim primi ve masraf payı dahil brüt prim üretimi mi yoksa risk primi üretimi midir?

Maddede geçen prim, hayat sigortaları için birikim primi ve masraf payı dahil brüt prim üretimidir.

1.7.3. Yeterlilik testi hesaplama esası

Muallak tazminat karşılığı yeterlilik testi; Müsteşarlığımız tarafından hazırlanarak **her hesap yılı sonunda** Sigortacılık Gözetim Sistemi aracılığıyla şirketlere gönderilecek muallak tazminat karşılığı yeterlilik tablosu ile otomatik olarak hesaplatılacaktır.

1.8. 7 nci maddeye göre muallak tazminat karşılığı;

- a) Tahakkuk etmiş ve hesaben tespit edilmiş ancak daha önceki hesap dönemlerinde veya cari hesap döneminde fiilen ödenmemiş tazminat bedelleri veya bu bedel hesaplanamamış ise tahmini bedelleri,
- b) Gerçekleşmiş ancak rapor edilmemiş tazminat bedelleri (önceki Yönetmelikte de vardır),
- c) Hesaplanmış veya tahmin edilmiş eksper, bilirkişi, danışman, dava ve haberleşme giderleri de dahil olmak üzere tazminat dosyalarının tekemmülü için gerekli tüm gider payları

sonucu bulunan tutarların toplamı olacaktır. Yönetmeliğe göre, bu hesaplamalarda rücu, sovtaj ve benzeri gelir kalemleri tenzil edilmiş olarak dikkate alınacaktır.

Yönetmeliğin 7 nci maddesi uyarınca muallak tazminat karşılığı (a), (b) ve (c) maddelerinin toplamından oluşur. Daha sonra, Yönetmeliğin 6 ncı maddesi uyarınca (a)+(b)+(c) toplamı aktüeryal zincirleme merdiven metodu ile bulunan tutar ile karşılaştırılır. Büyük olan rakam dönem muallak tazminatlar karşılığı olarak her hesap dönemi (3'er aylık dönemler) sonu itibarıyla bilançoda yer alır.

Ayrıca, son olarak, Yönetmeliğin 7 ile 8 inci maddeleri uyarınca her hesap yılı sonu itibarıyla muallak tazminat yeterlilik testi uygulanır.

1.9. 7 nci maddenin 19 uncu fıkrası ile ilgili olarak, dava aşamasında olan bütün dosyalar için kaybetme ve kazanma ihtimali değerlendirilmeden tüm dosyalar için mi karşılık ayrılmalıdır?

Yönetmeliğin 7 nci maddesinin 19 uncu fıkrası ile ilgili olarak, dava aşamasında olan bütün dosyalar için kaybetme ve kazanma ihtimali değerlendirilmeden karşılık ayrılmalıdır.

1.10. 19 uncu fıkarda, “dava değerine rağmen bilirkişi raporu, fatura gibi kesin kanıtlara dayanılarak tespit edilen tazminat tutarına dönem sonuna kadar işlemiş gecikme faizi, avukatlık ücreti gibi masrafları da ilave ederek muallak tazminat karşılık tutarı belirlenir.” ibaresi yer almaktadır. “gibi kesin kanıtlar” ifadesinin eksper raporunu da içerip içermediğine açıklık getirilmesi faydalı olacaktır.

Muallak tazminat tutarı hesaplanırken; bilirkişi atanana kadar eksperin belirlemiş olduğu tutar dikkate alınır. Bilirkişi atandıktan sonra karşılık tutarı; bilirkişinin hazırlamış olduğu rapora göre revize edilir.

1.11. Yönetmeliğin 9 uncu maddesinde düzenlenen dengeleme karşılığı hesaplamasında sadece yangın ve mühendislik branşlarında değil, kasko ve ferdi kazada verilen deprem teminatlarının da dikkate alınacağı düşünülmekle beraber bu hususun açıklanması faydalı olacaktır.

Bilindiği üzere; Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrası;”Takip eden hesap dönemlerinde meydana gelebilecek tazminat oranlarındaki dalgalanmaları dengelemek ve katastrofik riskleri karşılamak üzere kredi ve deprem teminatları için ayrılan karşılıktır.” hükmünü amirdir. Bu kapsamda; Yönetmeliğin 9 uncu maddesinde düzenlenen dengeleme karşılığı hesaplamasında sadece yangın ve mühendislik branşları ile verilen deprem teminatları değil, tüm branşlar ile verilen deprem ve/veya kredi teminatları dikkate alınacaktır.

Dengeleme karşılığının serbest bırakılmasına ilişkin açıklama getirilmesi de uygun olacaktır.

Şirketlerin yıllar itibarıyla ayırdıkları dengeleme karşılıkları, son beş yılın en yüksek tutarlı prim üretimi rakamının %150'sine ulaşana kadar Yönetmelik kapsamında teknik karşılıkları karşılayan varlıklara yatırılarak değerlendirilir. Daha sonra; prim üretimine bağlı olarak karşılık (dengeleme karşılığı) rakamının bir önceki yıla göre daha düşük çıkması durumunda, aradaki fark özsermayeye aktarılır. Özsermayeye aktarılan bu tutar, yedek olarak tutulabileceği gibi kâr dağıtımına ya da sermaye artımına konu olabilir.

1.12. 11 inci maddenin 5 inci fıkrasında sayılan yatırım araçlarının teknik karşılıkları karşılayan varlık olarak kabul edilip edilmediği konusuna açıklık getirilmesi faydalı olacaktır.

Yönetmeliğin 11 inci maddesinin 5 inci fıkrası; “Şirketler portföylerinde bulundurdıkları varlıkların döviz, faiz ve piyasa riskleri gibi risklere karşı korunması amacıyla, Sermaye Piyasası Kurulu’nun görüşü alınarak Müsteşarlıkça belirlenen esaslar çerçevesinde; opsiyon sözleşmeleri, forward, finansal vadeli işlemler ve vadeli işlemlere dayalı opsiyon işlemlerine taraf olabilir.” hükmünü amirdir. Buna göre; şirketler isterlerse serbest varlıkları ile söz konusu işlemlere taraf olabilir. Bununla birlikte; bahse konu varlıklar teknik karşılıkları karşılayan varlık olarak kabul edilemez.

1.13. Madde 13’te yer alan 1(h), (g) ve (ğ) ile (3) nolu fıkraların sayısal örnek verilerek açıklanması faydalı olacaktır.

1.13.1. Madde 13, 1(g) fıkrası için:

13 üncü maddenin (g) bendinden yer alan “Bankalarca sigorta sözleşmesi tutarının tamamına ilişkin olarak sigorta sözleşmesinin düzenlenmesi aşamasında ödeme garantisi verilen kredi kartı hesapları hariç ve alacaklar için teminat olarak verilmiş hazine bonosu, devlet tahvili, mevduat, nakit ve dövizler tenzil edilmiş olmak üzere bir aracılardan olan alacak” tutarı şu şekilde hesaplanabilir. Şirketin 270 YTL alacaklı olduğu bir acente, borçlarına karşılık 50 YTL değerinde hazine bonosu, devlet tahvili, mevduat, nakit veya dövizli teminat olarak şirkete vermiş olsun ve alacaklarının 70 YTL’lik kısmı da ödeme garantisi verilen kredi kartı kullanılarak gerçekleştirilen taksitli üretimden kaynaklanıyor olsun. Bu durumda, (g) bendinde bahsedilen alacak tutarı $270-70-50=150$ YTL olarak bulunur. Şirketin 900 YTL brüt teknik karşılığı bulunuyorsa, acentenin alacaklarının teknik karşılıkların %5’i olan $900*5=45$ YTL’lik kısmı teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilebilir, kalan $150-45=105$ YTL’sini teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilemez.

Aynı şekilde, şirketin 450 YTL alacaklı olduğu bir aracılık yapan banka, borçlarına karşılık hiçbir varlığı teminat göstermemiş ve alacaklarının 150 YTL’lik kısmı da ödeme garantisi verilen kredi kartı kullanılarak gerçekleştirilen taksitli üretimden kaynaklanıyor olsun. Bu durumda, (g) bendinde bahsedilen alacak tutarı banka için $450-150-0=300$ YTL olarak bulunur. Banka alacaklarının teknik karşılıkların %20’si olan $900*20=180$ YTL’lik kısmı teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilebilir, kalan $300-180=120$ YTL’sini teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilemez.

1.13.2. Madde 13, 1(ğ) fıkrası için:

(ğ) bendi için de yukarıdaki rakamlar kullanılacak olursa ve ilave olarak aracılardan alacaklar hariç diğer esas faaliyetlerden alacaklar toplamının da 90 YTL olduğu kabul edilirse, (tanım gereği burada aracılık yapan bankalar düşünülmemektedir) buna göre “bankalarca sigorta sözleşmesi tutarının tamamına ilişkin olarak sigorta sözleşmesinin düzenlenmesi aşamasında ödeme garantisi verilen kredi kartı hesapları hariç ve alacaklar için teminat olarak verilmiş hazine bonosu, devlet tahvili, mevduat, nakit ve dövizler tenzil edilmiş olmak üzere, aracılık yapan bankalardan olan alacaklar hariç, esas faaliyetlerden alacaklar” tutarı yukarıdaki tanımlamamız çerçevesinde 150 (yukarıda hesaplanmıştı)+ $90=240$ YTL olarak bulunur. Bu tutar ise teknik karşılıkların %25’i olan $900*25=225$ YTL tutarından 15 YTL büyüktür. Buna göre şirket esas faaliyetlerden alacaklardan aracılık yapan banka alacaklarının düşülmesinden sonra kalan 240 YTL’nin 225 YTL’sini teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilebilirken, 15 YTL’sini teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösteremez.

1.13.3. Madde 13, 1(h) fıkrası için:

(h) bendinden yer alan “Kur riski olmayan şirketlerde döviz cinsinden yatırımların brüt teknik karşılıkların % 30’unu aşan kısmı” ifadesine ilişkin ise öncelikle 4 üncü maddedeki tanımlara göre kur riskinin “Şirketlerin döviz yükümlülükleri nedeniyle döviz kurlarında meydana

gelebilecek değişiklikler sonucu maruz kalabilecekleri zarar olasılığını” ifade ettiğini hatırlamakta yarar bulunmaktadır. Buna göre döviz cinsinden yükümlülüğü bulunmayan şirketler “Kur riski olmayan şirketler” olarak anlaşılmalıdır. Bu şirketlerin döviz cinsinden varlıklarının (dövizde endeksli tahvil ve bonolar, döviz cari, mevduat ve katılma hesapları gibi) teknik karşılıkların %30’unu aşan kısmı teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilemez. Döviz cinsinden varlıklarının 300 YTL ve brüt teknik karşılıkları 900YTL olan bir şirket, bu tür varlıklarının sadece $900 \times \%30 = 270$ YTL’lik kısmını teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilebilirken, bu tutarı aşan 30 YTL’lik kısmını teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösteremez.

1.13.4. Madde 13, üçüncü fıkra için:

Üçüncü fıkra için ise öncelikle Yabancı para yükümlülük kur riski oranının tanımı hatırlanmalıdır. 4 üncü maddedeki tanımlara göre bu oran, “Şirketlerin yabancı para veya yabancı paraya endeksli varlıkları toplamının, yabancı paraya endeksli yükümlülükleri toplamına oranıdır. Buna göre aşağıdaki tablodan, oran ve orana göre yapılması gereken işlemler takip edilebilecektir.

Yabancı para veya yabancı paraya endeksli varlıkları toplamı (YTL) (A)	yabancı paraya endeksli yükümlülükleri toplamı (YTL) (B)	Yabancı para yükümlülük kur riski oranını (%) (A/B)	
100	70	142,9	Oran %130’dan büyük olduğu için şirket yabancı para veya yabancı paraya endeksli varlıklarının ancak $70 \times \%130 = 91$ YTL’lik kısmını teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilebilir.
120	180	66,7	Oran %70’den küçük olduğu için şirket bu oranı artırıcı tedbirler almalıdır. (Bu tedbirler yabancı para veya yabancı paraya endeksli varlıklarını artırmak şeklinde olacaktır)
250	300	83,3	Oran %130’dan küçük, %70’den büyük olduğu için şirketin pozisyonu Yönetmeliğe uygun olup 250 YTL’lik yabancı para veya yabancı paraya endeksli varlıklarının tamamını teknik karşılıkları karşılayan varlıklarda gösterilebilir.

1.14. Madde 13 çerçevesinde bir varlık birden fazla sınırlamaya konu ediliyorsa, örneğin f bendinde banka hesabı aynı zamanda topluluk bankası ise, hangi sınırlama geçerli olacaktır.

Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin (f) bendi “Bir bankada değerlendirilen mevduat, cari hesap ve katılma hesaplarının brüt teknik karşılıkların %40’ını geçen kısmı ile şirketle aynı finansal topluluk içerisinde bulunan bankada değerlendirilen mevduat, cari hesap ve katılma hesaplarının brüt teknik karşılıkların %20’sini aşan kısmı teknik karşılıklara karşılık olarak gösterilemez.” hükmünü amirdir. Buna göre; mevduat, cari hesap ve katılma hesapları **şirketle aynı topluluk içinde bulunan bankada değerlendiriliyorsa** %20 kısıtı uygulanır. “Şirketle aynı finansal topluluk içerisinde bulunan banka” ile kasıt; sigorta şirketinin de içinde bulunduğu topluluğa ait banka’dır.

1.15. Yabancı ülke finansal varlıklarının teknik karşılıkları karşılayan varlık olarak gösterilmesine ilişkin Tebliğ yayımlanana kadar, teknik karşılıkları karşılayan varlıkların dışında kalan fonların yurtdışı yatırımlarda değerlendirilip değerlendirilemeyeceğinin açıklanması faydalı olacaktır.

Teknik karşılıkları karşılayan varlıkların dışında kalan fonların yurtdışı yatırımlarda değerlendirilmesinde herhangi bir sakınca bulunmamaktadır. Teknik karşılıkları karşılayan varlıkların yurtdışı yatırımlarda değerlendirilmesi ise ancak Yönetmeliğin 11 inci maddesinin altıncı fıkrasında belirtildiği üzere; Müsteşarlıkça çıkarılacak Tebliğ'den sonra mümkün olabilecektir.

1.16. KPK hesaplamasında uygulanacak olan Reasürans Komisyonu oranı yöntemi 01/01/2008 tarihinden itibaren düzenlenecek poliçeler için mi geçerli olacak yoksa 2007 yılından 2008 yılına sarkan poliçeler için de yeni yöntem uygulanacak mı?

KPK hesaplamasında uygulanacak olan Reasürans Komisyonu oranı yöntemi 01/01/2008 tarihinden itibaren düzenlenecek poliçeler için geçerli olacaktır. Bununla birlikte; 2007 yılında tanzim edilmiş poliçeler için 2008 yılında zeyil yapıldığında bu zeyiller için de yeni yöntem geçerli olacaktır.

1.17. 18/07/2007 tarihinde yayımlanan Hayat Sigortaları Yönetmeliği gereği aracıya ödenen komisyonlar, sigortalıdan kesilenden farklı olabilmektedir. Bu durumda; “aracıya ödenen komisyonlar” için hangi değer dikkate alınmalıdır?

Bu durumda; “aracıya ödenen komisyonlar” için sigortalıdan kesilen değer değil, gerçekten aracıya ödenen komisyon dikkate alınacaktır.

1.18. KPK tahakkuk üzerinden hesaplanmaktadır. Aracıya ödenen komisyonlarda “ödenen” dendiği için, hangi değer alınacağı hususunda tereddüte düşülmüştür.

Bilindiği üzere; muhasebe kayıtlarının tamamı tahakkuk üzerinden hesaplanmaktadır. Bu kapsamda, adı “ödenen” olmasına karşın “Aracıya Ödenen Komisyonlar” hesabı fiilen ödenen tutarlar üzerinden değil, tahakkuk eden değerler üzerinden hesaplanacaktır.

1.19. Kazanılmamış primler karşılığı ayrılmayıp, aktüeryal matematik karşılık ayırdığımız poliçeler için de KPK ile ilgili hesaplamalar yapılacak mıdır? İlgili açıklama, Teknik Karşılıklar Hakkında Yönetmeliğin KPK ile ilgili maddesinde tanımlandığı için bu hususta tereddüt oluşmuştur.

Teknik Karşılıklar Yönetmeliği'nin 5 inci maddesinin birinci fıkrasında belirtildiği üzere; şirketler matematik karşılık ayrılan sigorta sözleşmeleri hariç diğer sözleşmeler için kazanılmamış primler karşılığı ayırmak zorundadır. Bu kapsamda, aktüeryal matematik karşılık ayrılan poliçeler için KPK ile ilgili hesaplamalar yapılmayacaktır.

1.20. Yönetmeliğin muallak tazminat karşılığı ile ilgili 7 nci maddesinin 16 ncı fıkrasında; “Döviz endeksli sigorta sözleşmelerine ilişkin tazminatlar öncelikle sözleşmede yazılı olan kurdan değerlendirilir. Sözleşmede ödeme tarihindeki kurdan ödenmesi kararlaştırılmış ise tazminatlar Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının Resmî Gazete’de ilan ettiği döviz satış kurlarına göre değerlendirilir” ifadesi yer almaktadır.

Portföyümüzde yer alan döviz endeksli hayat sigortaları tarife teknik esaslarında, tüm ödemelerin ödeme tarihindeki TCMB döviz alış kurundan yapılacağı belirtilmektedir. Yönetmelikte yer alan ifadeden, ürünlerimizde “ödeme tarihindeki kur” kullanıldığı için muallak tazminat karşılığı ayırırken TCMB döviz satış kuru kullanılması gerektiği anlaşılmaktadır. Ancak, bu konuda sektörde farklı görüşler oluştuğu öğrenilmiştir.

Yönetmeliğin ilgili fıkrasından anlaşıldığı üzere; döviz endeksli sigorta sözleşmelerine ilişkin tazminatlar öncelikle sözleşmede / tarife teknik esaslarında yazılı olan kurdan değerlendirilir. Sözleşmelerinizde “tüm ödemelerin ödeme tarihindeki TCMB döviz alış kurundan yapılacağı” belirtilmekte ise, tazminatlar Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının Resmî Gazete’de ilan ettiği döviz alış kurlarına göre değerlendirilir.

2. Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Sermaye Yeterliliklerinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik Hakkındaki Sorular

2.1. 4 üncü maddede yer alan “ana şirket” ile ne kastedildiğinin açıklanması faydalı olacaktır.

Anılan maddede yer alan “ana şirket” ifadesi ile bu yönetmeliğe göre Sermaye Yeterliliği Tablosunu doldurmakla yükümlü olan Sigorta, Reasürans veya Emeklilik Şirketleri kastedilmektedir.

2.2. 4 üncü maddede belirtilen özsermaye tanımının içinde yer alan iştirakler, bağlı ortaklıklar ile ilgili öngörülen indirim formülasyonu ve amacı (finansal varlıkların değerlemesini içerip içermediği, ödenmiş sermayenin endekslenmiş halde olup olmadığı) daha net ve sayısal örnekleme yolu ile açıklanması faydalı olacaktır.

X A.Ş. → Tabloyu doldurmakla yükümlü sigorta, reasürans veya emeklilik şirketini

Y A.Ş. → %r oranında hissesine X A.Ş.’nin sahip olduğu sigorta, reasürans veya emeklilik şirketini

C_Y → Y şirketinin bilançosunda yer alan ödenmiş sermayesini gösterebilir.

Bu durumda X şirketi sermaye yeterliliğini hesaplarken özsermayesinden $C_Y * \%r$ tutarını indirmelidir. Örnek sayısallaştırılırsa; X şirketi Y şirketinde %60 ($r=60$) oranında hisseye sahip olduğunu ve Y şirketinin ödenmiş sermayesinin de 50.000.000 YTL ($C_Y = 50.000.000$ YTL) olduğunu kabul edelim. Bu durumda X şirketinin özsermayesinden düşeceği tutar ($C_Y * \%r$) $50.000.000 \text{ YTL} * \%60 = 30.000.000 \text{ YTL}$ olarak bulunur.

Söz konusu indirim, yukarıda ifade edildiği üzere sadece Y şirketinin sigorta, reasürans veya emeklilik şirketi olması durumunda uygulanacaktır. Aslında Y şirketi de belirtilen özelliği nedeniyle tabloyu doldurmakla yükümlüdür ve bu yükümlülük gereğince sermayesinin yeterliliği değerlendirilmektedir. İndirim uygulanmaması halinde ise, zaten yeterliliği değerlendirilen Y şirketinin sermayesinin, X şirketinin sermaye yeterliliği hesaplanırken ikinci defa dikkate alınması durumu ortaya çıkacaktır. Bu itibarla, söz konusu şekilde mükerrer sayımın önüne geçilmesi için X şirketinin özsermayesinden Y şirketinin sermayesinden X’in payına düşen kısmın (30.000.000 YTL) düşülmesi gerekmektedir.

2.3. Yönetmelikten, 3 üncü maddesindeki “muallak tazminatlar karşılığı” tanımı ile Teknik Karşılıklar Yönetmeliğindeki “muallak tazminat karşılığı”nın aynı tutar olduğu anlaşılmaktadır. Ancak bazı şirketlerden gelen yazılardan, Sermaye Yeterliliği Yönetmeliğindeki “muallak tazminat karşılığı riski” hesabında dikkate alınan muallak tazminat karşılığı tutarının Teknik Karşılıklar Yönetmeliğinde belirtilen rücu, sovtaj ve benzeri gelir kalemlerinin düşülmesinden sonra ulaşılan tutar olduğu konusunda tereddüt olduğu anlaşılmaktadır. Konuya açıklık getirilmesi faydalı olacaktır.

Birliğe gelen yazılardan, Teknik Karşılıklar Yönetmeliğinde muallak hasarlardan tenzil edilecek rücu, sovtaj vb. gelir kalemleri ile Müsteşarlıklarının Birliğe muhatap 03.02.2005 tarih ve 6715 sayılı yazılarında belirtilen tazminat ödendikten sonra rücu ihtimali olduğundan aktif hesaplara dahil edilen ve (12)’li hesaplarda “rücu ve sovtaj yoluyla tahsil edilecek alacaklar”da takip edilen tutarların birbiri ile karıştırıldığı anlaşılmaktadır.

İki kalemin farkının bir kere de Müsteşarlıkları tarafından ortaya konmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Soruda belirtildiği gibi, iki yönetmelikte de bahsi geçen “muallak tazminat karşılığı” tutarları aynı olup, söz konusu karşılığa ilişkin hesaplamalarda (bu hesaplamalara sermaye yeterliliği kapsamında yapılan hesaplamalar da dahildir) rücu, sovtaj, ve benzeri diğer gelir kalemleri indirilerek dikkate alınmalıdır.

Diğer taraftan, 03/02/2005 tarih ve 6715 sayılı Genelgemizde, ödenen dosyalarla ilgili rücu alacaklarının hangi durumlarda gelir kaydedileceğine ilişkin esaslar açıklanmaktadır. Ödenen dosyalarla ilgili rücu ve sovtaj gelirlerinin muallak tazminat karşılığından düşülmesinin mümkün olmadığı aşikardır. Muallak tazminat karşılığından düşülecek rücu, sovtaj ve benzeri gelir kalemleri ise, Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Teknik Karşılıklarına ve Bu Karşılıkların Yatırılacağı Varlıklara İlişkin Yönetmeliğin 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen esaslara göre tenzil edilmelidir.

2.4. 8 2(m) maddesinde teminatlar içerisinde banka teminat mektupları belirtilmemiştir. Banka teminat mektupları karşılığı tutarlar banka tarafından garanti edildiğinden alacaklar için bir risk bulunmamaktadır. Bu bakımdan, banka teminat mektuplarının da Yönetmelikte sayılan nakit, mevduat ve bankalarca garanti edilen kredi kartı ödemeleri gibi alacaklardan düşülmesi uygun olacaktır. Konuya ilişkin açıklama yapılması önem arz etmektedir.

Bilindiği gibi, kredi kartları bankalar tarafından belirli bir sözleşme ile şahıslara verilmekte olup, kredi kartı kullanılarak yapılan ödemeler bankalarca garanti edilmektedir. Daha açık ifadesiyle, bir mal veya hizmet karşılığında kredi kartı kullanarak ödeme yapılması halinde, banka söz konusu mal veya hizmetin karşılığı tutarı, alıcı tarafından bankaya bir ödeme yapıp yapılmamasına bakmaksızın, satıcıya öder. Kısaca, kredi kartı kullanılan bir alışverişte, alacaktan kaynaklanan risk satıcıdan bankaya transfer edilmiş olmaktadır.

Bankalarca garanti edilen kredi kartı ödemeleri ile “banka teminat mektupları”nın her ikisi de birinci paragrafta belirtilen özellikleri taşımaktadır. Bankalar gerçek veya tüzel kişilere yükümlülüklerine karşılık belli bir sözleşme çerçevesinde teminat mektubu verir. Bu kişilerin sözleşmeden kaynaklanan yükümlülüklerini yerine getirememesi halinde, ödeme banka tarafından yapılır. Yani, alacaklı için edimin yerine getirilememesi ihtimalinden kaynaklanan risk ortadan kalkmaktadır.

Bu itibarla, “banka teminat mektuplarının”, “bankalarca garanti edilen kredi kartı ödemeleri” gibi değerlendirilmesi gerekmektedir.

2.5. 2008/5 sayılı Genelge ekindeki tablo ile ilgili olarak;

2.5.1. Alacaklardan nakit, ipotek gibi teminatlar düşüldükten sonra (C17) hücre sonucuna ulaşılmaktadır. Bu tutarlar toplam alacak tutarından (kümülden) düşüldüğü için 25-29 (vadeye kalan gün) satırlarında nasıl yer alacağı konusunda tereddüt oluşmaktadır. Teminatlar 25-29 satırlarından hangisinden düşülmelidir? Görüşümüz, söz konusu teminatların alacaklardan düşülmesine en riskli gruptan başlanması yönündedir.

Vadeye kalan sürelerden kaynaklanan gerekli özsermaye tutarları hesaplanırken, alacak karşılığı alınan teminatlar alacağın tahsil edilememesi durumunda işleme konulduğundan ve bu durumun en erken, vadeye kalan süresi en kısa olan alacaklarda ortaya çıkması muhtemel olduğundan, teminatların öncelikle vadeye 1-90 gün kalan alacaklardan düşülmesi gerekmektedir. Uygulamanın belirtilen şekilde yapılması, ayrıca muhasebenin ihtiyatlılık prensibine de uygun düşmektedir.

2.5.2. C.5 maddede, tüm alacaklar için senede bağlı olma şartı aranmaksızın UFRS 39 kapsamında değerlendirilme yapılarak reeskont ayrılacağı hükmü yer almaktadır.

Bazı şirketlerden gelen sorgularda 2007 sonu itibariyle alacak reeskontu yapılmadığı ve dolayısıyla Genelge’de yer alan hükmüm karşısında tereddüt olduğu ifade edilmektedir.

Görüşümüz, Finansal Raporlama Yönetmeliğinin 01.01.2008 tarihinde yürürlüğe girmiş olmasından dolayı 2007 yılı hesapları için reeskont yapma zorunluluğu olmadığından, Genelge hükmünün 2008 yılı ve sonrasında yapılacak olan sermaye yeterliliği hesaplamasında dikkate alınması gerektiği yönündedir. Konu ile ilgili Müsteşarlık açıklamasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Soruda ifade edildiği gibi, 2007 yılında alacaklara reeskont uygulanması zorunluluğu bulunmamaktadır. Alacaklar için reeskont uygulanmayan ve bilançoda bu şekilde gösteren şirketler tarafından Sermaye Yeterliliği Tablosunun doldurulması esnasında da reeskont uygulanmaması gerekmektedir. Diğer bir ifade ile 31/12/2007 tarihli Sermaye Yeterliliği Tablosu ile bilançoda yer alan alacak tutarlarının aynı olması gerekmektedir. Buna göre, 2007 yılında alacaklarına reeskont uygulayan şirketlerin bu tutar üzerinden sermaye yeterliliği tablosunu oluşturması gerekmektedir.

2.6. Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin (d) bendinde “Net: Reasüröre isabet eden kısmının düşülmesi sonucu kalan tutarı” ifadesi yer almaktadır.

8 inci maddenin beşinci fıkrasında yer alan muallak tazminat karşılığı riski hesaplamasında net muallak tazminat karşılığından bahsedilmektedir. Net muallak tazminat tanımından bölüşmesiz reasürans hisselerinin de dikkate alınması gerektiği anlaşılmaktadır. Yazım riski ve reasürans riskinde ise sadece bölüşmeli anlaşmalardan bahsedilmektedir.

Net tanımının bölüşmeli ve bölüşmesiz reasürans tanımlarının her ikisini de içerip içermediği hususuna açıklık getirilmesi faydalı olacaktır.

“Net” ifadesi bölüşmeli ve bölüşmesiz reasürans tanımlarının hepsini içermektedir. Ancak, Yönetmeliğin 8 inci maddesinin üçüncü ve altıncı fıkralarında, reasürans ve yazım riskinden bahsedilirken sadece bölüşmeli reasürans anlaşmalarında reasüröre devredilen primlerin düşülmesi hususu belirtilmektedir.

Bu itibarla, reasürans riski ile yazım riski hesaplanırken sadece bölüşmeli reasürans anlaşmaları dikkate alınmalıdır. Ancak, Yönetmeliğin 8 inci maddesinin beşinci fıkrası çerçevesinde, muallak tazminat karşılığı riski hesaplanırken, “net” tanımını gereğince, bölüşmeli ve bölüşmesiz reasürans anlaşmalarının hepsi dikkate alınmalıdır.

3. Sigorta ve Reasürans Şirketleri ile Emeklilik Şirketlerinin Finansal Raporlamaları Hakkında Yönetmelik Hakkındaki Sorular

3.1 Türkiye Muhasebe Standartlarına geçişte açılış bilançosunda, önceki yıllardan kaynaklanan kıdem tazminatı karşılığı, izin ücret karşılığı vb. olumlu ya da olumsuz farkların hangi muhasebe hesabında takip edileceği ve bu farkların ne şekilde kullanılacağına açıklanması faydalı olacaktır.

Bilindiği üzere, bir işletmenin açılış UFRS bilançosunda kullandığı muhasebe politikaları, UFRS’ye geçmeden önceki muhasebe ilkelerine göre sunulmuş aynı tarihli bilançosunda kullandığı muhasebe politikalarından farklı olabilir. UFRS’ye geçiş tarihinden önceki olay ve işlemler, düzeltme kayıtlarının yapılmasını gerektirir. Bu çerçevede, önceki yıllardan kaynaklanan kıdem tazminatı karşılığı, izin ücret karşılığı vb. olumlu ya da olumsuz farkları geçmiş yıllar karları/ zararları hesabında muhasebeleştirilmelidir.

3.2 Sektörde, 11. ve 14. maddeler çerçevesinde şirketlerin tüm ara dönem mali tablolarının bağımsız denetimden geçirilmesi gerekip gerekmediği konusunda tereddüt hasıl olduğu anlaşılmıştır. Görüşümüz sadece ikinci üç aylık ve yılsonu mali tablolarının bağımsız denetime tabi olduğu birinci ve üçüncü üç aylık mali tabloların ise bu işleme tabi olmadığı yönündedir. Konunun bir kez de Müsteşarlıklarınca açıklanmasında faydalı görülmektedir.

Şirketler, yalnızca ikinci üç aylık finansal tabloları ile yıl sonu finansal tablolarını bağımsız denetimden geçirmek zorundadır.

3.3 Yönetmeliğin “Belgelerin saklanması” başlıklı 18. maddesinin birinci fıkrasında, şirketlerin, sigortalılarından ve resmi ya da özel kurum ve kuruluşlardan aldıkları mektup, telgraf, elektronik posta mesajı, ilam ve tebligatlar ile diğer yazıların asıllarını veya kopyalarını 10 yıl süre ile saklamaları hüküm altına alınmıştır.

İkinci fıkra da yer alan hükümden ise; bu belgelerin mikrofilm, mikrofiş olarak veya elektronik, manyetik veya benzeri ortamlara alınmış hallerinin de saklanma işlemi olarak geçerli olacağı anlaşılmaktadır. Durumun teyidi faydalı olacaktır.

Diğer taraftan, madde ile elektronik posta mesajları da saklanması gerekenler arasında yer almaktadır. Ancak, şirkete ve çalışanlara şirket faaliyetleri ile ilgili her gün yüzlerce elektronik posta mesajı gelmekte ve şirket çalışanları tarafından bu tip elektronik posta mesajları gönderilmektedir. Tüm bu mesajların şirket gelen evrak veya giden evrak kaydına girilmesi ve takibinin yapılması mümkün görülmemektedir.

Mektup, telgraf ve tebligatlar mevcut durumda da kayıt altına alınmaktadır. Ancak, yukarıda da ifade edildiği üzere personelin elektronik posta mesajlarının da bu kategoriye dahil edilmesi sağlıklı uygulamalar yapılmasını engelleyecektir. Konunun tekrar değerlendirilmesinin ve uygulanabilecek bir sistem yaratılmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Finansal Raporlamaları Hakkında Yönetmeliğin 18. maddesinin ikinci fıkrasına göre şirketler, diğer kanunlar ile getirilen sınırlamalar saklı kalmak kaydıyla, yasal defterler dışındaki belgeleri, Müsteşarlıkça yapılacak denetimlerde veya istenmesi halinde ibraz edilebilecek şekilde mikrofilm, mikrofiş olarak veya elektronik, manyetik veya benzeri ortamlarda saklayabilirler.

Belgelerin saklanabilmesi için, öncelikle şirketlerin iletişim araçları ile ilgili kuralları açık ve net bir şekilde tanımlaması gerekmektedir. E-posta yolu ile iletişimde ise en önemli husus, şeffaflığın temini ve kuralların belirlenmesidir. E-postalara evrak giriş tarih ve sayısı verilmesinin çok zor olduğu ve böyle bir uygulamanın maliyetini de karşılayamayacağı aşıkardır. Ancak, anılan durum e-postaların evrak olarak değerlendirilmesinin ve saklanmasının önünde bir engel olarak da görülmemektedir. Bunun için de, aşağıdaki yöntem gibi değişik yöntemlerin uygulanması mümkün görülmektedir.

Bu yöntemde, şirketin hangi e-posta adreslerine gelen ve hangi e-posta adreslerinden çıkan iletilerin şirket adına olduğunu belirlemesi gerekmektedir. Bu amaç doğrultusunda, kurumsal e-posta adresleri tanımlanması bir yöntem olarak kullanılabilir (Hasar iş ve işlemleri için hasar@xsigorta.com.tr, mali işler için mali@xsigorta.com.tr gibi). Bu durumda adres tanımlaması şirketin büyüklüğüne, faaliyetlerine ve organizasyon yapısına göre değişiklik gösterebilecektir. Personelin de şirket faaliyetleri ile ilgili olarak bu e-postaları kullanması için yazılımsal önlemler de dahil olmak üzere değişik önlemler de alınması kayıp ve hata ihtimalini azaltacaktır. Kurumsal e-posta tanımlama yöntemi şeffaflığı sağlayacağı gibi, kurumsal yapının kuvvetlenmesini de sağlayacaktır. Ayrıca, e-postaları konularına göre farklı klasörlere kaydetme hususunda kurallar da oluşturulabilir. (Hasarla ilgili e-postaların, posta kutusunda açılacak “hasar” klasöründe saklanacağı şeklinde)

Yukarıdaki belirtildiği gibi kurallar oluşturulduktan sonra, ilave tedbir olarak, e-postaların üzerinde tutulduğunda sunucuların düzenli olarak yedeklenmesi değişik sebeplerden ötürü e-postaların kaybolmasının önüne geçecektir. Yedeklerin sıkıştırma teknolojileri kullanılarak saklanması da sağlanarak fazla hafıza kullanımının önüne geçilmesi de mümkün bulunmaktadır.

4. Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Mali Bünyelerine İlişkin Yönetmelik Hakkındaki Sorular

4.1 17 nci maddenin üçüncü fıkrasının (e) bendinde yer alan “risk grubu” ifadesinin tanımlanması uygun olacaktır.

Bir gerçek kişi ile eşi ve çocukları, bunların yönetim kurulu üyesi veya genel müdürü oldukları veya bunların ya da bir tüzel kişinin birlikte veya tek başlarına, doğrudan ya da dolaylı olarak kontrol ettikleri ya da sınırsız sorumlulukla katıldıkları ortaklıklar bir risk grubunu oluşturur.

Bir sigorta, reasürans, emeklilik şirketi ile bu şirketin nitelikli pay sahipleri, yönetim kurulu üyeleri ve genel müdürü, bunların birlikte veya tek başına, doğrudan ya da dolaylı olarak kontrol ettikleri ya da bunların sınırsız sorumlulukla katıldıkları veya yönetim kurulu üyesi ya da genel müdürü oldukları ortaklıklar şirketin dahil olduğu risk grubunu oluşturur.

Yukarıda belirtilen risk gruplarının belirlenmesinde birlikte kontrol edilen ortaklıklar, bu ortaklıkların kontrolünü birlikte sağlayan her bir hissedarın risk grubuna dahil edilir. Bu maddenin uygulanmasında aralarında birinin ödeme güçlüğüne düşmesinin diğer bir veya birkaçının ödeme güçlüğüne düşmesi sonucunu doğuracak boyutta kefalet, garanti veya benzeri ilişkiler bulunan gerçek ve tüzel kişiler ilgili risk gruplarına dahil edilir.

Diğer taraftan, şirketin dahil olduğu risk grubu ile yaptığı işlemlere ilişkin bilgiler her türlü alım, satım, devir, kefalet, garanti ve karşılıklı sorumluluk doğuracak işlemleri içermelidir.

5. Diğer

5.1 Sigortacılık Tek Düzen Hesap Planı Çerçevesinde Hazırlanmakta Olan Finansal Tablolarda Kullanılan Anahtarların Usul ve Esaslarına İlişkin Genelge'nin (Genelge No:1) 1 inci maddesinin (a) bendinin ilk paragrafına ilişkin bir örnek verilmesinde fayda görülmektedir.

Bilindiği üzere; Sigortacılık Tek Düzen Hesap Planı Çerçevesinde Hazırlanmakta Olan Finansal Tablolarda Kullanılan Anahtarların Usul ve Esaslarına İlişkin Genelge'nin 1 inci maddesinin (a) bendinin ilk paragrafı “Şirketler tarafından hayat dışı teknik karşılıkları karşılayan varlıkların yatırıma yönlendirmesinden elde tüm gelirler; teknik olmayan bölümden teknik bölüme aktarılır. Şirketlerin elde etmiş oldukları diğer yatırım gelirleri ise teknik olmayan bölüm içerisinde bırakılır.” hükmünü amirdir. Bu kapsamda; konunun daha iyi anlaşılmasını teminen aşağıdaki örnek verilebilir:

A Şirketinin 31/12/2007 tarihi itibarıyla teknik karşılık rakamları toplamı 50 milyon YTL'dir. (Hesap planındaki 35 + 45 nolu hesaplar alınır.) A Şirketinin; Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Teknik Karşılıklarına ve Bu Karşılıkların Yatırılacağı Varlıklara İlişkin Yönetmeliğin 11 inci maddesinin ikinci fıkrası kapsamında sayılan varlıklarının toplamı (teknik karşılığa isabet eden tutar + serbest varlıklar) 80 milyon YTL kadardır. Bu varlıkların yatırıma yönlendirilmesi sonucu elde ettiği toplam yatırım geliri 5 milyon YTL'dir. 5 Milyon YTL'nin ne kadarlık kısmının teknik bölüme aktarılacağına bulunabilmesi için Şirketin teknik karşılık rakamı ile yatırıma yönlendirilen tutar karşılaştırılır. 5 milyon YTL bu oran nispetinde dağıtılır. Bu durumda teknik bölüme aktarılan tutar ; $(50/80) * 5 = 3,125$ milyon YTL, teknik olmayan kısımda kalan tutar ise, $5 - 3,125 = 1,875$ milyon YTL olacaktır. Yatırıma yönlendirilen varlıkların değeri teknik karşılıklar rakamından düşükse, elde edilen mali gelirlerin tamamı teknik kısma aktarılır.

5.2 Sigortacılık Tek Düzen Hesap Planı Çerçevesinde Hazırlanmakta Olan Finansal Tablolarda Kullanılan Anahtarların Usul ve Esaslarına İlişkin Genelge'nin (Genelge No:1) 3 üncü maddesinin (a) bendinde belirtilen kriterlerden poliçe sayısı “grup poliçelerinde” nasıl hesaplanacaktır?

Bilindiği üzere; Genelgenin 3 üncü maddesinin (a) bendi “Teknik bölüm faaliyet giderleri öncelikle Emeklilik ve Sigorta bölümlerine son 3 yılda üretilen ortalama emeklilik sözleşme sayısı ve poliçe sayıları oranında paylaştırılır ((emeklilik gideri = (3 yıllık emeklilik sözleşmesi sayısı / 3 yıllık emeklilik sözleşmesi sayısı + 3 yıllık poliçe sayısı)) . Sigorta bölümüne dağıtılan giderler; hayat ve hayat dışı bölümlerine ise her bir bölüm için son 3 yılda üretilen poliçe sayısı, brüt yazılan prim miktarı ile hasar ihbar adedinin toplam üretilen poliçe sayısı, brüt yazılan prim miktarına ve hasar ihbar adedine oranlanmasıyla bulunan 3 oranın ortalamasına göre dağıtılır.” hükmünü amirdir. Bahse konu bentte belirtilen poliçe sayısı; grup poliçelerinde sigortalanan kişi sayısı olarak alınmalıdır. Örneğin; sağlık branşında yapılan bir grup sözleşmesiyle 1000 kişi sigortalanırsa, dağıtım anahtarı kapsamında poliçe sayısı 1000 alınmalıdır.